

Uit het Geestelijk Testament van de zalige Christian de Chèrgé († 1996) •**Als een ‘A-Dieu’ een gezicht krijgt**

Als ik ooit het slachtoffer zou worden van het terrorisme,
dan zou ik graag hebben dat mijn gemeenschap, mijn kerk, mijn familie
zich herinneren dat mijn leven gegeven was aan God en aan dit land.
Ik zou graag hebben dat ze aanvaardden
dat de enige Meester van alle leven niet vreemd kan zijn aan dit brute einde.
En dat ze voor mij bidden:
hoe zou ik een dergelijk offer waardig bevonden worden?
Dat ze een band leggen tussen deze dood en al die andere die even weldadig zijn,
maar waaraan men onverschillig voorbijgaat
omdat de slachtoffers naamloos blijven.
Ik zou graag- als het zover is-
in een flits de luciditeit hebben die me in staat stelt
aan God en aan mijn broeders in het menszijn vergeving te vragen,
én tegelijk hem die mij getroffen heeft,
van ganser harte te vergeven

Algerije en islam zijn voor mij een lichaam en een ziel.
Ik heb niet verheeld wat ik ervan ontvangen heb,
en dat ik er zo vaak de lijn en de leidraad van het evangelie in heb teruggevonden
Ik heb dat evangelie trouwens in Algerije leren kennen,
als kind bij mijn moeder, die mijn allereerste kerk was.
En toen al gebeurde dat in respect voor de moslimgelovigen.
Wat mij het meest kwelt en nieuwsgierig maakt,
zal bij mijn dood eindelijk een bevrijdend antwoord krijgen.
Ik zal immers, als het God belieft,
mijn blik kunnen laten opgaan in die van de Vader
om met Hem naar zijn moslimkinderen te kijken.
Dan zal ik ze zien zoals Hij ze ziet,
badend in het licht van Christus' heerlijkheid,
vrucht van zijn Passie, bekleed met de gave van de Geest.
En de verborgen vreugde van de Geest zal altijd hierin bestaan:
dat Hij verbondenheid tot stand brengt en,
spelend met de verschillen, de gelijkenis herstelt.

Een verloren leven. Helemaal van mij, helemaal van hen.
Ik dank God die het blijkbaar in zijn geheel bestemd heeft voor die vreugde,
ondanks en niettegenstaande alles.
In dit DANK, sluit ik ook jou in, mijn vriend van het laatste ogenblik.
Je zult niet geweten hebben wat je deed.
Ja, dit DANK U en dit ‘A-DIEU’ zijn ook gericht tot jou
in wie ik het gezicht van God zie.
Mogen we elkaar als gelukkige moordenaars weerzien in het paradijs
- als het God, ons beider Vader belieft. AMEN

• **Een Band van Vrede, monniken in Algerije.** Brepols/ Abdij Westmalle 1997. Blz. 190-192.
ISBN 90- 5622-019-5 D/1997/0095/72